

ies pedreguer 2021-2022

IV Concurs de
Microrelats d'Igualltat
i Diversitats.

ies pedreguer 2020-2021

IV Concurs de
Microrelats d'Igualtat
i Diversitats.

PORTADA: SHALESCA NASCIMENTO.
MAQUETACIÓ: ANDRÉS JAÉN.

Quan parlem d'igualtat, no vol dir que totes les personem som iguals; ans al contrari, tots som diferents. Quan parlem d'igualtat volem dir que totes les persones han de ser tractades igual, respectant les diferències que ens enriqueixen social, cultural i personalment.

El Concurs de Microrelats d'Igualtat i Diversitats de l'IES de Pedreguer arriba enguany a la seua quarta edició i continua creixent poc a poc, convertint-se en un referent de la vida acadèmica del nostre centre. Aquesta iniciativa que naix des de la Coordinació de Convivència i Igualtat, implica de manera transversal tot el teixit de la comunitat educativa: els departaments lingüístics, que treballen la fonamentació teòrica a l'aula per tal que l'alumnat pugua desenvolupar la seua creativitat; el departament d'Educació Plàstica i audiovisual, que posa la nota d'art i color a les pàgines d'aquest llibret; i, enguany, s'ha obert a la resta de departaments per tal de tindre un jurat més divers.

D'altra banda, l'alumnat, els vertaders protagonistes, que posen la seua imaginació al servei d'una eina indispensable en la tasca pedagògica: la promoció de la igualtat. També, cal destacar la participació i col·laboració indispensables del teixit social de Pedreguer, representat per la seua Associació de Comerciants i Empresaris (ACEP), i l'Ajuntament de Pedreguer, mitjançant la Regidoria d'Igualtat. A tots vosaltres, el millor dels agraïments i la més sincera enhorabona.

La tasca docent i pedagògica necessita complements com aquest que aprofundisquen en la dimensió més humana de l'ensenyament. Ara, que comencem a eixir d'un període difícil de pandèmia i que vivim temps convulsos de guerra i conflictes, no podem oblidar el paper que les arts juguen en la societat.

Cal reivindicar-les i fer-les presents a totes les etapes educatives. Perquè son la base de la nostra cultura i civilització. Perquè les arts ens dignifiquen i ens fa éssers humans amb tots la profunditat del seu significat i raó de ser.

Així doncs, gaudiu de la creació col·lectiva del nostre alumnat i no deixem el camí que hem encetat.

Jose Miguel Mut Ronda.
Director de l'IES de Pedreguer.

LLUNY DE LA REALITAT

He caminat per un planeta impressionant. On la diversitat no és el problema.

Tots els habitants riuen i ballen, la seua raresa no és important. Allí no jutgen per ser dona o home, baixet o alt, fort o dèbil... sols estimen a qui volen. He tornat a la Terra i m'he adonat que aquest món està molt lluny de la nostra realitat. Per què els humans no tenim aquesta capacitat?

Mariona Vidal Estrugo

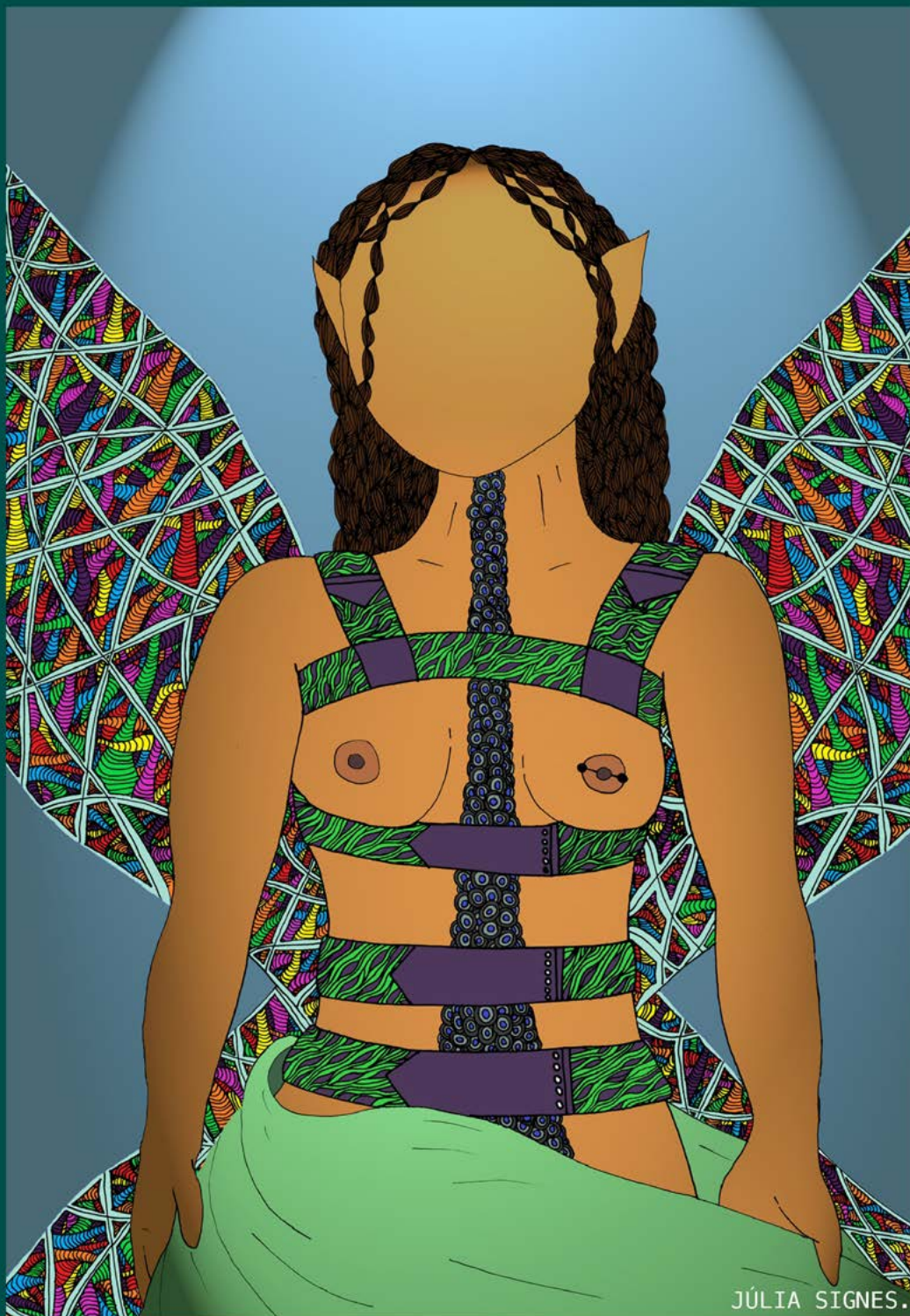
2n ESO

EL REGALO INESPERADO.

Hoy es el cumpleaños de un niño. Este es el séptimo aniversario y está muy contento de celebrarlo con todos sus amigos después del confinamiento. Después del pastel se dispone a abrir los regalos, pero quedaba uno extraño. Por eso, antes de abrirlo observa a sus amigos por si estaban prestando atención. Al ver que sí, decide dejarlo para casa. Allí ve que es una muñeca que le gustaba mucho pero piensa que se burlaran de él. Sin embargo, por la tarde, decide llevarla al parque para jugar con ella. Al llegar ve que sus amigos se acercan a él, pero era para preguntarle si podían jugar con su niña. Él contentísimo acepta y pasan toda la tarde jugando juntos.

Gerard Riera
4t ESO

SEMPRE LA MATEIXA HISTÒRIA

Avui, com cada dia, he agafat el tren i he pujat al vagó blau, no em preguntes per què. Aquest és el vagó que se'm va assignar quan vaig nèixer i en el que he estat fins ara. Ja estic avorrit d'ell, és el que hi ha, aquells que canvien es consideren traïdors i jo no vull defraudar a ningú.

Un xiquet, curiós, li pregunta a son pare qui són aquelles persones que van al vagó del costat. Tots alguna vegada ens hem fet aquesta pregunta i tots hem rebut la mateixa resposta. Efectivament, la història es repeteix.

Fart d'aquesta situació. He fet alguna cosa que voldria haver fet abans. He baixat del tren. I he canviat de vagó.

Luis de Àngel Miralles
1r Batxillerat

J'EN AI MARRE

Il m'embête et je suis toujours là. Il me trompe et je suis toujours là. Je reste parce que je l'aime. Il me tape. C'est bon, je pars, j'en ai marre! Il s'en fiche de moi. Tout ce qu'il fait, c'est penser à lui et rien d'autre, même pas aux autres. Maintenant, je suis loin, très loin et je vis mieux, tranquille, seule et le plus importante, je suis heureuse.

Hugo Nollen
2n ESO

50 CENTIMÈTRES

Une fille de 13 ans mange de la poudre de charbon pour le déjeuner et elle se couche avec des feuilles d'opium sur le visage. Le lendemain matin, elle a l'air d'une malade de tuberculose, mais elle se baigne dans l'arsenic, répare sa perruque avec du saindoux et prend des pilules pour paraître plus mince. Maintenant, elle se trouve jolie. Son fiancé l'ouvre la porte et elle le rejette en lui disant "je ne suis pas assez forte?". Elle s'enfuit, mais il l'attrape et l'enferme dans un cloître. Les années passent et la jeune fille a des rides sur ses brûlures et elle écrit cette histoire sous le titre de "50 centimètres". Là elle dénonce l'utilisation de toxines sur la peau pour être jolie et le fait que les femmes suivent les stéréotypes sociaux.

Àurea Morell
4t ESO

L'ARBRE SEUL

J'étais différent. Les autres arbres étaient en fleurs et pleins de couleurs. Les gens ne m'aimaient pas parce que j'étais différent. Avec le temps, j'ai fleuri et j'étais le plus bel arbre. Maintenant, les gens ne m'aiment pas parce que suis le seul coloré. J'étais différent et je serai différent mais je serai toujours unique.

Júlia Miralles Ortola
1r Batxillerat

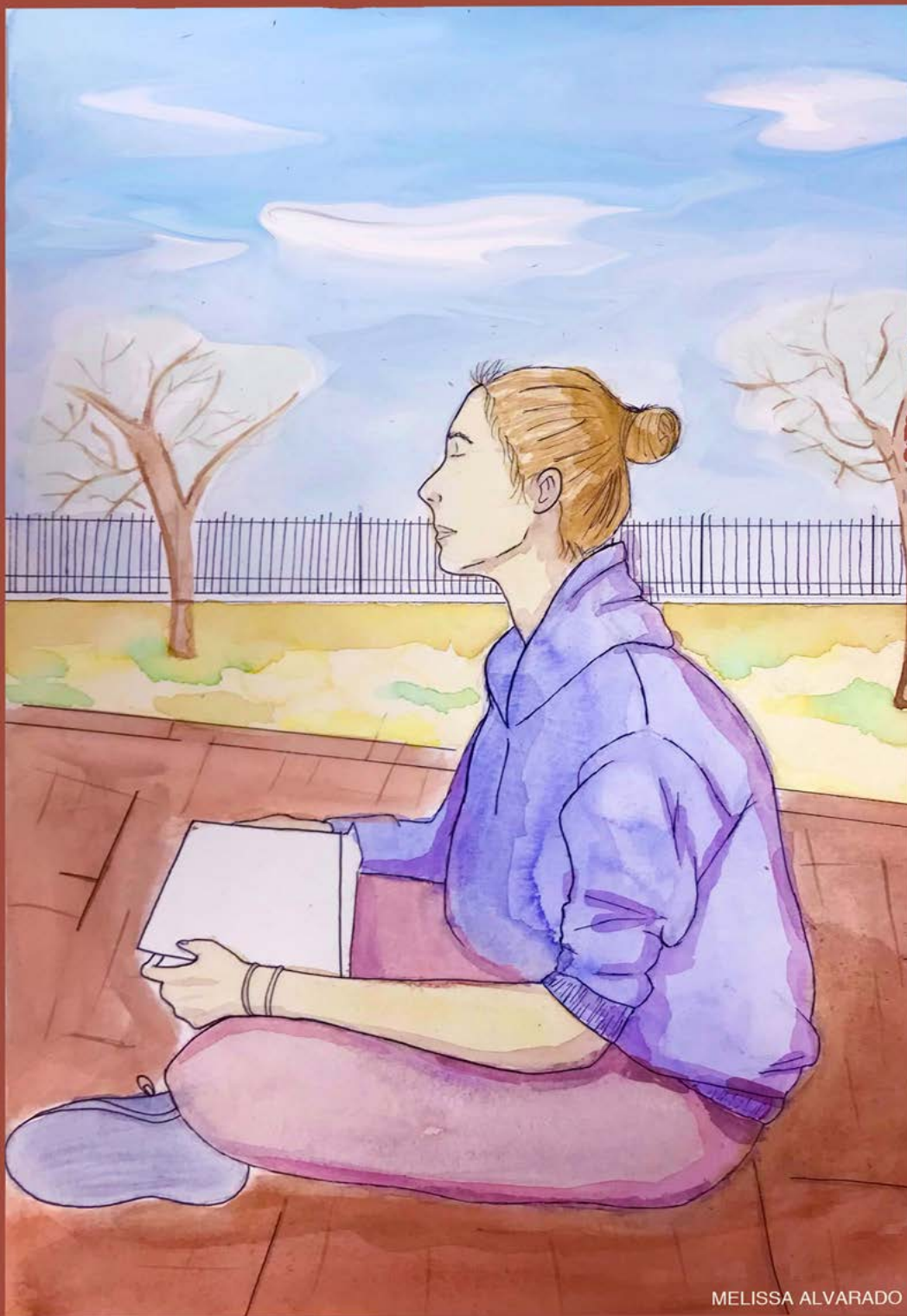

Aurea Morell

DEAR DIARY
Dear diary,

Days in school have become more and more unbearable. Everyone calls me "The Tranny Girl", although I'm not a girl, neither a boy. Or maybe I am...? I just don't know how to feel about myself. This gender dysphoria is making me lose my mind and I just want to feel comfortable with myself. Since I started questioning my gender, I've been isolating myself from everyone, until I completely lost my friends. I don't know how to tell my parents; I am afraid that they'll be disappointed. In a couple of months, we'll travel to Oaxaca to celebrate my "quinceañera", They'll put me in a princess-like dress. I don't want that... I just want to feel like myself...

Llum Ramos Pérez
1r D

MI VIDA YA TIENE SENTIDO.

Riiiiiiiiiiiiing!! Me desperté y apagué el despertador con las mismas ganas de siempre, con ninguna ilusión ni esperanza en este mundo cruel y triste. Me vestí y fui a hacer las tareas del hogar. Terminé a duras penas y salí a la terraza para tomar el aire y olvidarme, por un momento, de mi vida solitaria. Y allí estaba, colgada en el balcón de mis vecinos, tan alegre y colorada como siempre, la bandera LGTBI. En ese momento me sentí orgulloso de pertenecer a una comunidad de vecinos modernos, sin ningún tipo de prejuicios que luchaban por los derechos y la diversidad sexual de las personas. Fue ahí cuando supe lo que quería hacer con mi vida.

Marc Pons Torrell
2n ESO

JOSEP CASTELLÓ

EL MUR

No podien passar. Aquella gran massa de pedra els impedia el pas. I no era el fet de no poder creuar el que les molestava, sinó la seua evolució, que les limitava fins aquell punt. Se sentien reprimides i oblidades i ni la violència ajudava a destruir aquell mur. Però finalment van trobar la manera de superar-lo i així alliberar-se.

Avui dia aquesta muralla encara existeix però superar-la és molt senzill ja que elles van construir escales per poder travessar-la.

Anna Antequera Far
3r ESO

EL EQUIPAJE

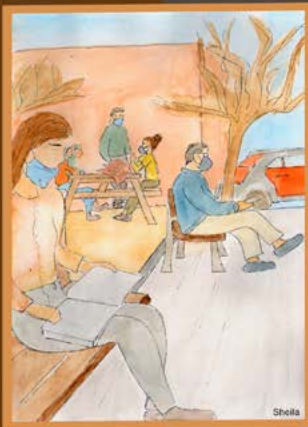
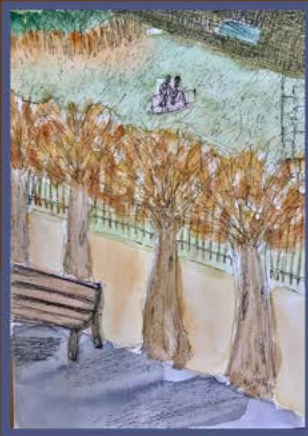
Un día normal en la vida de Ana y Javier.

– Vivo con, contra, de, desde, hacia, por y para ti.
Vivo bajo, en, entre, mediante y sobre el miedo.
Estoy harta del miedo. Estoy harta de ti.

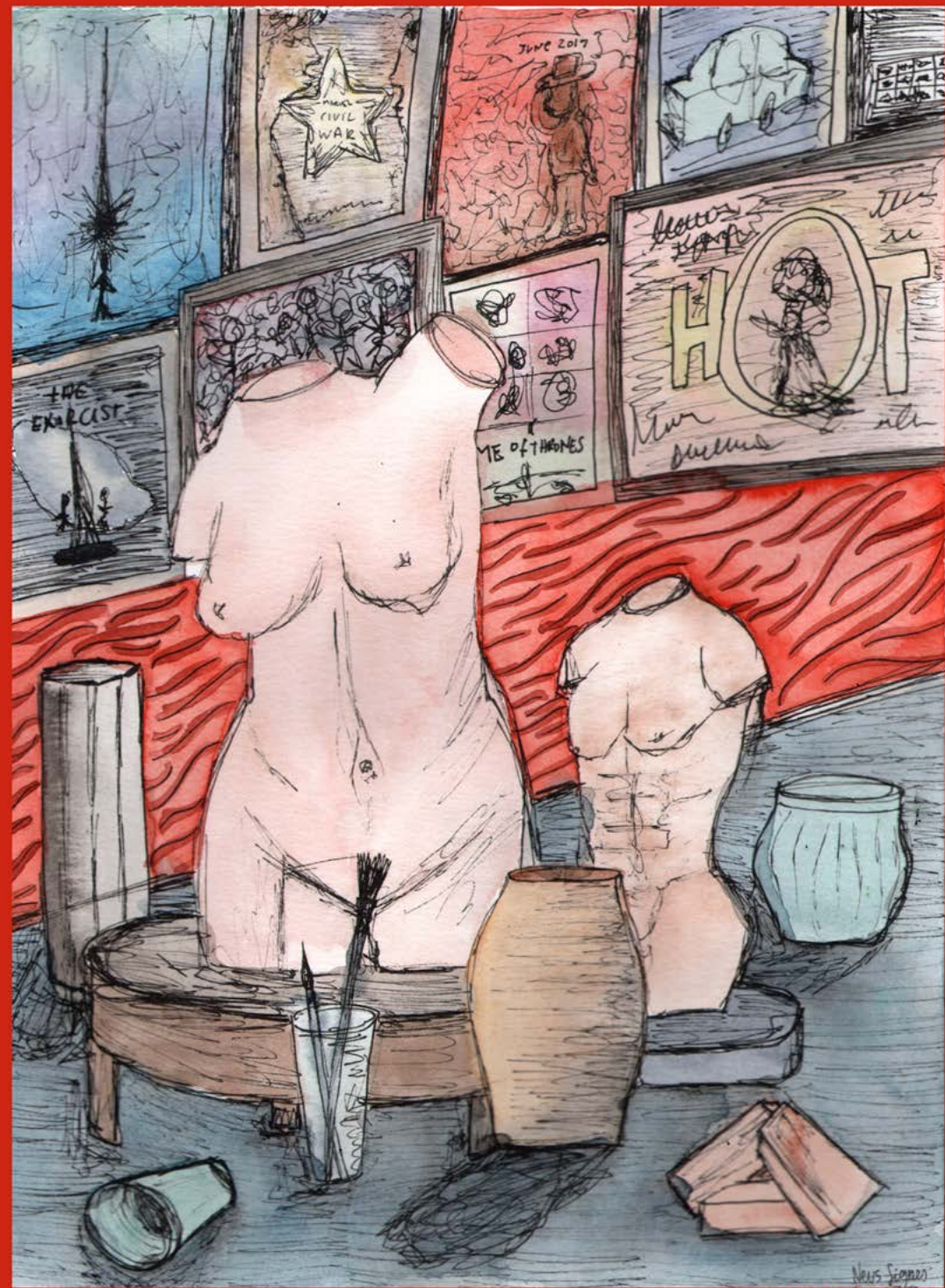
¿Ves las maletas? Me voy. Adiós.

Tras 15 años de vivir enterrada por el miedo, la semilla de Ana pudo por fin florecer utilizando así el valor, la esperanza y las fuerzas con las que ese día llenó las maletas.

Elena Ballester
1r Batxillerat

Neus, Sheila,
 Maria, Josep.

Neus Signes
 Neus Signes

VERÓNICA MEDINA.

Pacte d' Estat
contra la violència de gènere

016 ATENCIÓ A VÍCTIMES DE
MALOS TRATOS POR VIOLENCIA DE GÉNERO

